
THANK YOU,
WORLD

PARÇEYA DUYEM

DERWAZE 11

Spas, Dinya

Ez gihîştime dawiya van derwazeyan bi heman awayî ku ez gihîştime gelek cihên jiyana xwe.

Ne bi şopandina nexşeyeke bêkêmasî.

Bi şopandina têlekê.

Carinan xuya.

Carinan nexuya.

Carinan têra xwe xurt ku rêya min nîşan bide.

Carinan wek bîranînekê zirav.

Dema ku min dest bi vê rêyê kir, min sagayek ava nedikir.

Min sîstemek dîzayn nedikir.

Min hewl nedida ku şopekê bihêlim.

Min tenê hewl dida ku fêm bikim.

Ku fêm bikim çima hin kes jiyana xwe di hundirê me de didomînin.

Ku fêm bikim çima hin ezmûn me bernadin.

Ku fêm bikim çima hin birîn dibin ders.

Ku fêm bikim çima dem gelek tiştan dibe lê ne hemûyan.

Her derwazeya ku tu jê derbas bûyî beşek ji vê lêgerînê vedibêje.

Ne teoriyek.

Ne felsefeyek.

Lêgerînek.

Çimkî jiyanê tu carî rastiyên dawîn nedane destê min.

Wê hevdîtin dane destê min.

Mirov.

Berpirsiyarî.

Windabûn.

Rêwîtî.

Nexweşî.

Vejîn.

Û min hewl daye ku ji her yekê ji wan wateyekê derxim.

Ez her tim bi ser neketim.

Lê min dev ji hewldanê berneda.

Bi derbasbûna salan re min fêm kir ku EW KESÊN KU MAN ne ji marqeyekê tê dinyayê.

Ew ne ji pargîdaniyekê tê dinyayê.

Ew tewra ji malbatekê jî nayê dinyayê.

Ew ji pirsekê tê dinyayê.

Jiyanek çawa dikare di serdeman, welatan, çandan û mirovan re derbas bibe bêyî ku nasnameya xwe winda bike?

Min bersiv di encaman de nedît.

Min ew di têkiliyan de dît.

Çimkî her mirov berhema gotûbêjekê ye.

Kes bi tenê xwe ava nake.

Kes bi tenê mezin nabe.

Kes bi tenê xwe xilas nake.

Li pişt her rêyê girseyeke nedîtî heye.

Û niha ku ez gihîştime vir, ez dixwazim di dawiyê de wê nas bikim.

Ez dixwazim spasiya hemû kesên ku di rêwîtiya min de şop hiştine bikim.

Yên ku man.

Û yên ku tenê di perçeyekî rê de derbas bûn.

Yên ku ez fêr kirim.

Û yên ku ez ceribandim.

Yên ku ji min hez kirin.

Û yên ku li dijî min derketin.

Yên ku derfet dan min.

Û yên ku ez fêr kirim ku wan bi xwe ava bikim.

Ez spasiya kalikê xwe dikim.

Bavê xwe.

Dayika xwe.

Ji bo tiştê ku wan bêyî hewcedariya ravekirinê veguhast.

Ez spasiya malbata xwe dikim.

Ji ber ku ne tenê rojên hêsan, lê berî her tiştî rojên dijwar bi min re parve kirin.

Ez spasiya wan jinan dikim ku di jiyana min re derbas bûn.

Gelek caran wan berî min dît ka çi diqewime.

Gelek caran wan rastiyek vegerand destê min ku min bi tenê nikarîbû bibînim.

Ez spasiya hevkarên ku min li ser rê nas kirin dikim.

Kesên ku ez ji bo wan xebitîm, û kesên ku bi min re xebitîn.

Çimkî hemûyan, bi awayên cuda, tiştek hînî min kir.

Ez spasiya welatên ku ez pêşwazî kirim dikim.

Bajarên ku mazûvaniya min kirin.

Çandên ku nêrînên cuda nîşanî min dan.

Wan anî bîra min ku dinya ji baweriyên me gelek firehtir e.

Ez spasiya kesên ku li kêleka min êş kişandin dikim.

Çimkî êşa parvekirî wan dersan dide ku serkeftin nizane.

Ez spasiya yên ku çûne jî dikim.

Nebûna wan jî, bi qasî hebûnan, mirovê ku ez bûm çêkir.

Ez spasiya ceribandinan dikim.

Ketinan.

Nexweşiyan.

Têkçûnan.

Tirsan.

Şevên dijwar.

Pirsên bêbersiv.

Çimkî her carê ku tiştek şikest, tiştekî resentir derket holê.

Îro ez êdî bawer nakim ku jiyanek bi tiştê ku bi dest dixe tê pîvan.

Ez bawer dikim ku ew bi tiştê ku vediguhêze tê pîvan.

Bi tiştê ku di yên din de dihêle.

Bi tiştê ku mumkin dike.

Bi tiştê ku hîn dijî dema ku nivîskarê wê êdî ne li navenda sahneyê ye.

Eger ez bûme ew kesê ku ez im, ev ne ji ber biryareke tenê ye.

Ne ji ber xisleteke tenê.

Ne ji ber kesekî tenê.

Ew encama bi hezaran beşdariyan e.

Ya hevdîtinan.

Ya tevgeran.

Ya gotinan.

Ya nimûneyan.

Ya hebûnan.

Ev berhem navê min hildigire.

Lê ew ne tenê ya min e.

Ew ya hemû kesên din jî ye ku, bi zanebûn an bêzanebûn, li ser rê şop hiştine.

Belkî ev e wateya dawîn a EW KESÊN KU MAN.

Ne çîrokek, lê naskirinek.

Naskirina ku her mirov avahiyeke hevbeş e.

Komeke têkiliyan.

Erdnîgariyeke bandoran.

Bîreke di tevgerê de.

Û heke di van rûpelan de te tiştek dîtiye ku ya te ye, wê hingê ev çîrok êdî ne tenê ya min e.

Ew bûye piçekî ya te jî.

Ji ber vê yekê ez bi xatirxwestinê naqedînim.

Ez bi spasdariyê diqedînim.

Ji bo hemû kesên ku ji min re bûn alîkar ku ez bibim ew kesê ku ez im.

Ji bo hemû kesên ku li kêleka min meşiyan.

Û ji bo hemû kesên ku dê rêwîtiyê bidomînin.